

การใช้คุณพินิจทางกฎหมายของนายอำเภอ

นายสมโภษ ศิริสุข

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาในศึกษาส่วนหน้าที่

ภาควิชาบัญชี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๕

ISBN ๙๗๘-๖๕๓-๐๔๘๔-๗

คุณยุทธศรี พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

008019

17759080

LEGAL ASPECTS OF NAI AMPHOE 'S DISCRETION

Mr. Sompone Sirisook

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1982

ISBN 974-560-798-3

ผู้อธิการนิพนธ์	ศาสตราจารย์ ไชยวุฒิ พันธุ์วนิชย์
โดย	นายสมโภษ ศิริสุข
ภาควิชา	นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ คณิส ภาไชย

บังคับใช้ในวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้มีวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เมื่อความนึงนี้จะถือเป็นการศึกษาความหลักสูตรปริญญาตามที่ตั้งไว้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประกิษฐ์ บุณนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑา ฤทธิศรี)

.... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ คณิส ภาไชย)

.... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. กะนล พยุงธรรมชาติ)

.... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิชัยศักดิ์ หรยางกูร)

ดิฉลิท์ของบันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ขอวิท伽นิพนธ์	การใช้คุณนิจทางกฎหมายของนายอำเภอ
ร่องน้ำ	นายสมโภษ บิริสุข
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ กนิส ภาไชย พุชชิวัฒนาศคราภารย์พิชัยศักดิ์ ธรรมรงค์
ภาควิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	๒๕๖๔

นายอ่ำເກອເປັນກາໄກສ່ວນທີ່ມີກອງປ້າຍກຽນຮາດ ເປັນກົນກຳລາງຮະຫວາງ
ຮູ້ດັນປະຣານ ບັຈຸ່ງນີ້ໄດ້ເປັນທີ່ຂອມຮັບວ່າ ກິຈການຈະດັ່ງມໍາຍນີ້ນັ້ນແຕ່ຈະ
ລະຍາກວ້າງອອກໄປຫຼຸດຂອະໜາດ ການປັກໂຮງໄຮຕ່ເປັນມູ້ຫາທີ່ຂັ້ນຂັ້ນໃນໆອາຈະຈະຮອໃຫ້
ມໍາຍນີ້ຕື່ມູ້ຫາທີ່ແກ່ມູ້ຫາໄດ້ທັນທ່ວງທີ່ ຈຶ່ງຈໍາເປັນຕົ້ນຍອມໃຫ້ມໍາຍນີ້ມໍາຍນີ້ໄສ່ໃຫ້
ເຖິດກວາມຍຸດທະນາເປັນຮາຍເລົມກະລົມ

ມໍາຍນີ້ໄສ່ໃຫ້ມົນໝາຍໃຫ້ນໍາຍອໍາເກອເປັນຄັວແນນຮູ້ນາດ ອອກໄປເປັນຮົງ
ຮາດການໃນສ່ວນໝາຍກະດັບລໍາເກອ ນາຍອໍາເກອຈຶ່ງຕົ້ນຈົກການກັນມູ້ຫາກວານລັບຂ້ອນ
ວອກການປັກໂຮງໃນຫຼອງທີ່ອໍາເກອໂຄຍກາໄใช້ຄູ່ມືນີ້ໃຈການດ້ານຈາກໜ້າທີ່ກັງໝາຍກຳໜົດ
ໄທ້ ເພື່ອໃຫ້ເຖິດກວາມເບັນຫຼາມເປັນຮາຍເລົມກະລົມເຖິງຕ້ວຍ

ໃນການໃຊ້ຄູ່ມືນີ້ໃຈທີ່ກັງໝາຍກຳໜົດ ນາຍອໍາເກອກວາຈະຢືນ
ອະໄໄມເມື່ອນູ້ນາ ແລະນາຍອໍາເກອສໍານາດດຳເຫັນດຈກບໍາເຫດຄວາມພິຈາລະດົກທີ່ໄດ້ເປີ່ມໄດ້
ເພື່ອຄືກເລື່ອງໃນໃຫ້ສີຫິນ້າທີ່ແຈ້ງເສີ່ງການຂອງໄຮຕ່ເການໄຕ່ຮົງກາງກະທະນະກະຮະເທືອນ

ການກົນຄວ້າວິຊີ້ໃນມື້ຫາກັງຄວ້າວິຊີ້ໄດ້ຮັ້ງຫາໂຍກາຮົງກາງກົງກາງກົງຫັກເກຍຫ້
ຂອງການໃຊ້ຄູ່ມືນີ້ຈອອງເປົ່ານັກຮຽນ ທາງໆງ່າງກ່າວຕ່າງກາຮະຫຼືໃນພາກປັກໂຮງ ພຸດຍິ່ງ
ແລະແນວກວານກືດຕ່າງ ທີ່ເຍື່ອມີການໃຊ້ຄູ່ມືນີ້ທີ່ໜ້ອງໃໝ່ແລະກວ່າງຕ່າງປະເທດ

ภาคดึงกูหมายจึงกำหนดอារามห้าที่ของนายอำเภอทองไพบูลย์

ผลจากการศึกษาสมุ่นใจว่า คุณพินิจในทางกฎหมาย ต้องดำเนินการและสืบทอดเชิงข้อมูลที่จะพิจารณาความชอบด้วยธรรม มีความหมายดังการดำเนินการข้อ เที่ยวธง ปั้นห้อเที่ยวธงเช้าบันหลักของกูหมาย และพิจารณาเกี่ยวกับพฤติกรรม ท่าง ๆ หลังจากที่ทราบข้อเที่ยวธงและข้อมูลหมายแล้ว คุณพินิจเป็นสิ่งเดียวคงที่ กูหมายทุกฉบับ คุณพินิจของผู้ใดกูหมายจึงมีความสำคัญที่สุด และเป็นสิ่งที่กำหนดให้ความยุติธรรมตามกูหมายเป็นไปตามเจตนาของกูหมาย

ในการใช้คุณพินิจ นายอำเภอจะต้องใช้โดยมีเหตุผลอันสมควร หากใช้โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรแล้ว คุณพินิจจะถูกยกเว้นที่มาแห่งความไว้วางใจ และเป็นเครื่องหมายแห่งการเบิกบัญชีด้วยเหตุผลเดียวกัน

คุณพินิจจะถูกยกเว้นหากไม่ได้ใช้กับคุณพินิจของฝ่ายอีกฝ่าย มีวิธีการสำหรับอยู่ ๒ ประการคือ

๑. ถูกเป็นหลักประกันและให้ความเป็นธรรมแก่ประทับน้ำ
๒. ถูกนำไปเป็นอุปสรรคแก่ฝ่ายอีกฝ่ายในการป้องกันและฟื้นฟูประทับน้ำ

ตามปกติ คุณพินิจที่ไม่เป็นไปตามความเป็นจริงจะถูกโต้แย้ง เพราะสาเหตุ ๒ ประการคือ

๑. เพราะใช้คุณพินิจโดยไม่ชอบ
๒. เพราะใช้คุณพินิจโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

การควบคุมคุณพินิจของนายอำเภอ กระทำได้โดยองค์กรของฝ่ายปกครอง ค้ายิ่วเชิงค้าง ๆ และโดยศาล (หัวหน้าปกครองและทากายบุญธรรม) ศาลยุติธรรม ของไทยได้วางแนวทางในการวินิจฉัยคดีปกครองไว้ดังนี้

๑. ถ้าไม่เกี่ยวกับคดีของกูหมายให้คำแนะนำแยกทาง ทางจะไม่เข้าไป สอดแทรก และถ้าป้ายปกครองกระทำไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทางจะไม่เข้าไป สอดแทรกเกี่ยวกับข้ออ้างอีก

๒. เรื่องไกอยู่ในอำนาจหน้าที่ของฝ่ายปกครอง ศาลจะไม่สอดแทรก
ในเรื่องนั้นอีก

๓. ถ้าคำสั่งของฝ่ายปกครองเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ศาลมีอำนาจวินิจฉัย
ว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบได้

๔. บุคคลใดแย่งลิขิหรือหน้าที่ มีลิขิฟ้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนคำสั่งของ
ฝ่ายปกครองได้

จึงเห็นได้ว่า ขอบเขตของคุณพินิจของนายอำเภอเท่าที่ปรากฏจึงค่อน
ข้างจำกัด และในการใช้คุณพินิจ นายอำเภอจะต้องยึดหลักความยุติธรรมตาม—
กฎหมายและความยุติธรรมตามธรรมชาติเป็นพื้นฐาน ทั้งสืดคงให้เป็นไปตามความ
เหมาะสมกับเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมเป็นรายเฉพาะกรณีไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title Legal Aspects of Hoi Amphoe 's Discretion
Name Dr. Sompong Sirirook
Thesis Advisor Professor Kenuong Ruchai
Department Law
Academic Year 1982

ABSTRACT

The Hoi Amphoe is a mechanism of the executive branch. He is a middle man between the state and the people. In the present, it can be said that the activities of the executive branch are expanding in all directions. Governing a country is a complicated matter thus, we cannot wait for the legislative branch to solve our problems. Consequently it is necessary to let the executive branch use discretion in order to the laws in a fair manner.

The executive branch has appointed the Hoi Amphoe to be a representative of the government. The Hoi Amphoe carries out the government duties on the Amphoe level. The Hoi Amphoe must solve the problems of the government in his Amphoe through the use of discretion according to the powers entrusted to him in the law. The power of discretion entrusted to the Hoi Amphoe is used to carry out justice in a fair manner especially in individual cases.

Legal aspects of discretion have some doubtful points. The Hoi Amphoe should refer to some base when using discretion and the Hoi Amphoe should be able to specify the area in which he can use

discretion in order to avoid the damage to people's rights and duties.

Research in this area comes from studying the administrative procedures which regulate discretion, theories and thoughts developed in both Thailand and other countries about the Mai Amphoe's discretionary powers entrusted by the law.

The results from the studies can be summarized as follows. Legal discretion is a power or privilege of the user apply the law of justice. In order to carry out the law fairly the user must find the fact, consider the law, and decide what is desirable in the circumstances after the facts and the law are known. Discretion is closely associated with every type of law. Consequently the exercise of discretion by the user is an important factor in carrying out the laws in a fair manner.

In using discretion, the Mai Amphoe must have appropriate reasons. If discretion is used without reasons or without justice it becomes a tool for selfish purposes and the end to our liberties.

There are two main methods to control the use of discretion in the executive branch:

1. There must be security and justice to the people.
2. There must not be any obstacles for the executive branch in governing and developing the country.

Usually, unqualified discretion is disputed on two grounds:

1. Discretion which was used in bad faith.
2. Discretion which was unreasonable.

The Mai Amphoe's discretion can be controlled through several methods by his/her authority in the executive branch and through the court system in both the administrative court and the court of justice.

The court system of Thailand decides each case according to the following guidelines:

1. If the court has no power according to the law, the court cannot interfere into the activities of the executive branch. Also if the executive branch performs according to the law, the court cannot regulate those powers.

2. Powers entrusted to the executive branch cannot be controlled by the court.

3. The court has the power to decide the legality of orders which come from the executive branch.

4. An accused person has the right to appeal his case to the court.

Consequently, we can see that the usage of discretionary power by the Mai Amphoe is rather broad and in using discretion, the Mai Amphoe must uphold the principles of justice according to the law and justice according to nature or common sense. All of this must be carried out fairly as each individual situation arises.

กิจกรรมประภากาศ

ในการค้นคว้าวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ
ท่านศาสตราจารย์คุณิ ภาไชย เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้กำเนิดนำ เสนอแนะ
และสนับสนุนให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ พร้อมทั้งได้กรุณาสละเวลาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ให้ได้ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ผู้เขียนในด้านการศึกษา
คณค่าว ตลอดจนให้กำเนิดนำช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยม อย่างคิดว่า

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หราภรณ์
ที่กรุณาสละเวลาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมการทำวิทยานิพนธ์อย่างหนึ่ง อนุเคราะห์
ช่วยเหลือในด้านการทำราชทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการ
คณค่าว ตลอดจนให้กำเนิดนำช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยม พร้อมทั้งได้ตรวจและแก้ไขวิทยา-
นิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณคุณล่อมสวัสดิ์ บุญญาทิโ อาจารย์เสาวนิคย์
ชัยมูลิก อาจารย์จังค์ นาคเทวัญ ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือด้วยคิดอดคณ-

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่ได้อุ่นใจไว้ช่วยเหลือ
ให้วิทยานิพนธ์สำเร็จไปด้วยดี

นอกจากนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณพรัชญารุ่มปริยศคุณอาจารย์เป็น-
อย่างสูง ที่ได้หวงใจและค่อยช่วยเหลือสนับสนุนผู้เขียนสามารถทำวิทยานิพนธ์สำเร็จ
ตามกำหนด

การเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากมีคุณค่าและประโยชน์ในการศึกษา
อย่างมาก ผู้เขียนขอกราบเป็นกตเวทิคุณแด่คุณการค่า ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มี-
อุปการคุณอื่น ๆ ที่ได้ให้ความรัก ความเมตตากรุณา รวมทั้งให้การศึกษาจนผู้เขียน
สามารถทำวิทยานิพนธ์สำเร็จได้ตามความมุ่งหมาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๔
กิติกรรมประ公示	๕
บทนำ	๖
ภาค ๑ ความทั่วไปเกี่ยวกับนายอำเภอ	๗
บทที่ ๑ นายอำเภอคือใคร	๗
๑. ประวัติความเป็นมาของนายอำเภอ	๘
๒. ความสำคัญของคำแหงนายอำเภอ	๙๐
๓. อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ	๙๒
๔. หลักปฏิบัติราชการของนายอำเภอ	๙๐
๕. ฝ่ายบริหารกับฝ่ายปกครอง	๙๗
๖. ฝ่ายปกครองจะต้องยึดอะไรเป็นหลักในการปฏิบัติราชการ	๙๗
๗. ความแตกต่างในการหน้าที่และการปฏิบัติระหว่างฝ่ายบริหารกับศาล	๙๘
๘. แนวทางปฏิบัติของนายอำเภอเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของ การปกครอง	๙๙
ภาค ๒ ความทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายพิเศษ	๑๑
บทที่ ๑ กฎหมายพิเศษ ที่օ岽ໄໄ	๑๑
๑. ที่มาแห่งอำนาจคุกฟืนใจของฝ่ายปกครอง	๑๕
๒. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครอง	๑๖
๓. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๑๗
๔. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๑๘
๕. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๑๙
๖. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๐
๗. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๑
๘. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๒
๙. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๓
๑๐. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๔
๑๑. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๕
๑๒. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๖
๑๓. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๗
๑๔. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๘
๑๕. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๒๙
๑๖. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๓๐
๑๗. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๓๑
๑๘. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๓๒
๑๙. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๓๓
๒๐. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๓๔
๒๑. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๓๕
๒๒. ขอบเขตอำนาจของฝ่ายปกครองกับบทบาทของฝ่ายคุ้มครอง	๓๖

	หน้า
๓ หลักพิจารณาในการใช้คุณพินิจ	๔๔
๑. ควรจะใช้คุณพินิจอย่างไร	๔๕
๒. ควรจะกำหนดขอบเขตของคุณพินิจเพียงใด	๕๙
๓. ควรจะมีการควบคุมคุณพินิจอย่างไร	๖๗
๔. ควรจะนำหลักความยุติธรรมมาใช้กับคุณพินิจอย่างไร ..	๖๓
๕. การพิจารณาหลักการสมานไม่ตรีและหลักส่วนลักษ์	๖๗
ภาค ๓ การใช้คุณพินิจทางกฎหมายของนายอำเภอ	๗๐
บทที่ ๑ ปัจจัยในค้านกฎหมาย	๗๙
๑ ปัจจัยเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมและลักษณะของระบบราชการ	๗๙
๑. ค่านิยมทางสังคมตามตำแหน่งนายอำเภอของไทย	๗๙
๒. ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะของระบบราชการ	๘๕
๒ การใช้คุณพินิจในกฎหมายอาญา	๘๐
๑. การใช้คุณพินิจในกฎหมายอาญาโดยทั่วไป	๘๐
๑. จำนวนหน้าที่ของนายอำเภอเกี่ยวกับคดีอาญา ...	๘๕
๒. วิธีการเปรียบเทียบทางอาญา	๘๖
๓. อำนาจการสอบสวนคดีอาญาของนายอำเภอในปัจจุบัน .	๙๐
๓. นายอำเภอจำเป็นต้องมีอำนาจสอบสวนหรือไม่	๙๐
๔ การใช้คุณพินิจของนายอำเภอในกฎหมายแพ่ง	๙๘
๑. จำนวนหน้าที่ของนายอำเภอเกี่ยวกับคดีแพ่ง	๙๘
๒. ความมุ่งหมายของกฎหมายที่ให้อำนาจหน้าที่แก่นายอำเภอ ทำการเปรียบเทียบคดีแพ่ง	๙๘
๓. อำนาจการเปรียบเทียบคดีแพ่งของนายอำเภอ	๙๙
๔. วิธีปฏิบัติในการเปรียบคดีแพ่ง	๑๐๒
๕. หลักการเปรียบเทียบคดีแพ่ง	๑๐๕

๕ การคงคุณการใช้คุลพินิจของนายอำเภอ	๑๙๗
๖. การศึกษาความบกพร่องด้านกฎหมายที่ให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหาร	๒๔๕
๗. ลักษณะของวิธีการควบคุมและองค์กรผู้มีหน้าที่ควบคุมคุลพินิจ	๒๗๘
๘. แนวการวินิจฉัยคดีปกครองของศาลยุติธรรมของไทย	๒๘๕
๙. การบทหวานคำคัดสันอันเนื่องมาจากการใช้คุลพินิจในกฎ— หมายเยอรมัน	๒๙๙
๑๐. ข้อจำกัดบางประการในการใช้คุลพินิจทางกฎหมายของ นายอำเภอ	๓๕๔
บทสรุปและผลของการใช้คุลพินิจทางกฎหมายของนายอำเภอ.....	๓๖๐
บรรณานุกรม	๓๗๗
ประวัติการศึกษา	๓๘๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทนำ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของไทย กำหนดให้ นายอ่ำเงօนีอ่านราหน้าที่ในการบริหารราชการในส่วนภูมิภาคระดับอ่ำເກົອ^๑ นายอ่ำເກົອຈຶ່ງມີສູນະເປັນັກມີບໍລິຫານ
ກະທຳການໃນທາງປັກຄອງ ມີຜູກລ້າວວ່າ "ນາຍອ່າເກົອທີ່ເປັນນາຍກົດສູນຕົກໄກ" ^๒ຈາກຄະກຳລ້າສື່ ແສກງໃຫ້ເຫັນວ່ານາຍອ່າເກົອມີກາຮະໜ້າທີ່ມາກາມຍໍໃນຕາງໄປກວານນາຍກົດສູນຕົກໄກຍ
ເຫຼຸດທີ່ອ່າເກົອເປັນຈຸກກະທຳທ່າງຮັດກັບປະຊາບນາຍອ່າເກົອຈຶ່ງຄົງຄົງລັນພັກນັບຜູ້ຫາ ແລະ
ກອງແກນຜູ້ຫາທີ່ເກີກຂຶ້ນ ນາງການຂອງຮັດຈຶ່ງມີປະຊາບນໍ້ອມໃໝ່ຂອງກັບຕ້າງໆນາຍອ່າເກົອ^๓
ເປັນສຳຄັງ ມັຈຸບັນຝ່າຍບໍລິຫານມີຜູ້ຫາກາຮ່າຍຕົວຂອງກົດສູນຂອງບ່າງກວາງຂາວ ຂຶ່ງ
ໃນຂະະເຄີຍກັນຝ່າຍບໍລິຫານກົດສູນທີ່ມີກາຮະໜ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໄກຢ່າກຳມັນ ນາຍອ່າເກົອຈຶ່ງເປັນກົດໄກ
ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຝ່າຍບໍລິຫານທີ່ກະທຳການໃນທາງປັກຄອງ ຈຶ່ງຄົງມີກາຮະໜ້າທີ່ເພີ່ມຖື່ນຂຶ້ນໄປກ່າຍ
ໃນການປົງປົງຕິຫຼາດທີ່ອ່ານີໂອກາສທີ່ຈະເກີດກະທຳທີ່ສິນສຶກສົງແລະເສົ່າງພະບັນດາປະຊາບໄກ
ເພຣະຍັງມີກົດສູນຫາຍປະກາດທີ່ກູ້ມາຍໃນໄກໃໝ່ໃນຮາຍລະເວີຍກົດສູນໃນການປົງປົງຕິ ກ້າຍເຫຼຸດ
ນາຍອ່າເກົອຈຶ່ງຄົງໃຫ້ຄຸລິພິຈີຂອງຄົນເອງໃນການປົງປົງຕິກົດສູນນັ້ນ ^๔ ໄກຍເພາະອຍາງຍິ່ງໃນ
ເຮືອງຂອງກາຮອນຫຼຸດ ^๕ ໃນອນຫຼຸດ ປຽນ ບໍລິຫານ ອົບປຽນນາກນ້ອຍແກ່ໃຫນເພີ່ມໄກເນັ້ນຄົນ
ກາຮ່າຍໃຫ້ຄຸລິພິຈີກັ້ນກ່າວ ບາງຄົງຮ່າທໍາໃຫ້ເກີກຜູ້ຫາໃນທາງປົງປົງຕິ ຂຶ້ນມີຈຳນວນກົດສູນໃນນ້ອຍທີ່
ກາຮ່າຍໃຫ້ຄຸລິພິຈີຂອງນາຍອ່າເກົອມີເລກກະທຳທີ່ເຫື່ອຕ່ອລິສຶກສົງແລະເສົ່າງພະບັນດາປະຊາບ ອັນ
ເປັນເຫຼຸດໃຫ້ນາຍອ່າເກົອດູກລາວຫວ່າ ໃຫ້ຈຳນວນແລະປົງປົງຕິຫຼາດທີ່ໄປເປັນທະຮັນ ຂຶ້ນພົດຍ໌ທ່າໃຫ້
ເກີດເລື່ອໃຫ້ໃນທາງປັກຄອງໄປກ່າຍ

ຄວາມສຳຄັງຂອງຜູ້ຫາກາຮ່າຍໃຫ້ຄຸລິພິຈີ

ກູ້ມາຍກຳທຳກ່າວນາຈ້ານ້າທີ່ໃຫ້ນາຍອ່າເກົອສາມາດທີ່ຈະໃຫ້ຄຸລິພິຈີກົດສູນ
ຕາງ ^๖ ຄວາມທີ່ກູ້ມາຍກຳທຳໄດ້ ມີຜູ້ຫາວ່ານາຍອ່າເກົອຈະໃຫ້ຄຸລິພິຈີຍາງໄວ ຈຶ່ງຈະເກີດ
ຄວາມເປັນທະຮັນແລະເປັນທີ່ບ່ອນຮັບຂອງບຽກຂ້າງໆຮ່າຍກາຮ່າຍແລະປະຊາບ

^๑"ປະກາສຂອງຄະປົງປົງຕິ ມັນທີ ២០៤" ຮາຊກົດຈານນັບເນັດ ເລີນທີ ២
ຄອນທີ ៩៨ (២៨ ກັນຍານ ២៥៩៤), ຂອ ៦០

^๒ເປັນ ຕິດສູລານັ້ນ, "ນາຍອ່າເກົອທີ່ເປັນນາຍກົດສູນຕົກໄກ" ເທົາດິນາດ
ເລີນທີ ៣, ປີທີ ៧៨ ២៥៩៦, ທັນ ៩២

ก่อความโกรธวิจัย ๆ ก็จะต้องมีความยุติธรรมเป็นหลัก ถ้าปราบจากความยุติธรรมมีดูหน้าทั้งหลาย ก็อย่ามาหาที่รู้ไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ความยุติธรรมในส่วนต่างๆ แต่ละภาคจะจะไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะเห็นว่าความยุติธรรมอยู่ที่กฎหมาย บางคนอาจจะเห็นว่าความยุติธรรมอยู่ที่ความ เป็นจริงความธรรมชาติหรือปัญญาสามัญสำนักของบุคคลทั่วไป บางคนอาจจะเห็นว่าความยุติธรรม อยู่ที่คุณงาม唬ุด ฯ ฝ่ายโภนอ่อน เอกหักนพกันที่คุณให้ชุดนี้กับชุดแห่งความยุติธรรม และบางคน อาจจะเห็นว่าตนเองมีความสำคัญที่สุด ดังที่เรียกว่า "ยัตตินิยม" จึงถือว่าความยุติธรรมอยู่ที่ ความรู้สึกของคนเอง มีดูหน้าการใช้คุณวิจัยอยู่ท่ามกลางนี้จะมีอะไรเป็นความยุติธรรม และ การยึดกันในเรื่องนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีส่วนได้เสียทั่วไปใน

ขอบเขตและวิธีการนิติฯ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งกีดกมาเพื่อจะมีดูหน้าการใช้คุณวิจัยทางกฎหมายของนายอําเภอ เพื่อหาแนวทางในการใช้คุณวิจัยทางกฎหมายของนายอำเภอในประเทศไทย ที่ก้าวกฎหมาย ที่กำกับดูแลน้ำท่าที่ของนายอำเภอ เกopolain ให้ดีขึ้น โดยปริภิภัตการกันก้าว รวมรวมข้อมูล ที่เกี่ยวกับภารกิจทางกฎหมายและหัวใจการปกครองจากท่านผู้อำนวยการ ฯ แล้วใช้วิธีพิเคราะห์วิเคราะห์ เปรียบเทียบเพื่อทบทวนท่านผู้อำนวยการเสียงและสรุปเป็นแบบ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

จะให้ทราบแนวทางว่า นายอําเภอจะใช้คุณวิจัยอย่างไร จึงจะได้ความเป็นธรรม และบรรลุวัตถุประสงค์ของการปกครอง ทั้งจะได้เป็นหลักประกันตัวให้เสรีภาพของประชาชน ตลอดถึงประชารัฐส่วนไหนได้เสียทั้งหมดกุญแจหมายความหมายอยู่ภายใต้การปกครอง ซึ่งจะเป็นผลให้ นายอําเภอบรรลุถึงจุดหมายที่ว่า "มนบัคทุกศ์ มนรุสุ" แก่ประชาชน และประโยชน์อีกทาง หนึ่งก็จะได้เป็นแนวทางในการตีกรากันก้าวไปในคราวนี้ ยังคงต่อไป